

רבינו יוסף קארו זיע"א
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעיר טריפולי בשנת ה'ת"ק
י"ג ניסן שנת ה'ת"ק (שנת ה'ת"ק לפי
דברי מנחת מנחם)
(שם אביו ר' אפרים ז"ל)

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
ב"ן "עולם הבא"!

"משה" שואל מחבירו "יעקב": אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורת חיים היומיו

לימוד שולחן ערוך אורת חיים
לכל השנה - עמוד אחד ליום

תמוז

רבינו משה אלשיך זיע"א
בעל מחבר ספר "דמ"א"
נפטר בעיר קראקא י"ג
י"ח אייר שנת ה'ת"ק (שנת ה'ת"ק לפי
דברי מנחת מנחם)
(שם אביו ר' ישראל ז"ל)

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כְּדֵי שְׂבִיאוֹנִי הַתְּלִמּוּד לְיָדֵי מַעֲשֵׂה. וְלִידֵי מְדוּת וְשָׂרֹת. וְלִידֵי יָדְעֵת הַתּוֹרָה.
נְהַרְבֵּינִי עוֹשֶׂה לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׂכְנֵתֶיהָ בְּשֵׁם יְהוָה וּבְשֵׁם אֲדֹנָי מִתְנַתְּנִים יֵאֱהַרְוֶנָה"י
עַל יְדֵי הַנְּעֻלָּם בְּדַחֲלֵהוּ וּבְחִימוֹ בְּיַחְדָּא שְׁלָיִם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

סימן תקיח – דיני הוצאה מרשות לרשות ביום טוב, ובו ט' סעיפים

- א. מתוך שהותרה הוצאה לצורך אכילה הותרה שלא לצורך כגון קטן ולולב וספר תורה וכלים. הגה: הצריכים לו קצת או שמתירא שלא יגנובו או שאר פסידא (הגהות סמ"ק ורנינו ירוסם). אבל אבנים וכיוצא בהן אסור. הגה: ומותר לשחוק בכדור אפילו ברשות הרבים אף על גב שאינו אלא טיול בעלמא (מוספות ורנינו ירוסם) ואם הניח עירוב מותר לטלטל ולהוציא כל שיש לו תורת כלי אף על פי שאינן לצורך היום כלל (ר"ן פרק ג' דעילה):
- ב. אסור לישראל להוציא שום דבר ביום טוב לצורך נכרי. הגה: אבל מותר לשלוח לו על ידי נכרי כגון שצריך להחזיר משכונ לנכרי אלם וכדומה לזה (ממלכי סוף פרק קמא דעילה וז"ת יוסף גשם מוספות פרק קמא דכמוזות):
- ג. לקח עץ שאינו מיוחד לשפוד וצלה בו בשר אסור לטלטלו אחר כך שאינו כלי אלא שומטו ומניחו בקרן זוית כדי שלא יזוקו בו אפילו אין עליו בשר כלל. הגה: ולצורך אוכל נפש מותר לטלטל הכל אפילו מוקצה (רמב"ם פרק א' וממלכי ריש פרק כול מערכין):
- ד. מותר לטלטל סולם של שובך משובך אפילו ברשות הרבים אבל סולם של עלייה אסור בטלטול:
- ה. להוציא גרף של רעי ולהחזירו כדינו בשבת כך דינו ביום טוב (ועיין לעיל סימן ש"ח סעיף ל"ה):
- ו. בהמה שמתה ביום טוב אם היתה מסוכנת מערב יום טוב הרי זה מחתכה לכלבים ואם לא היתה מסוכנת אף על פי שהיתה חולה הרי זה מוקצה ולא יזינה ממקומה:
- ז. מתחילין בערימות התבן אם היא תיבנא סריא (פירוש סרוחה) ואית ביה קוצים שעומד להסקה:
- ח. נוטלים עצים הסמוכים לדופני הסוכה ומסיקין בהם. הגה: והוא הדין אם זרק חבילות על הסכך דאינן בטלות לגבי הסכך אם דעתו להסיקן מותר ליתלן משם:

- ט. בית שהוא מלא פירות מוכנים ונפחת נוטל ממקום הפחת:
- סימן תקיט – צירי דלתות מותר להסיר ולהחזיר לצורך יום טוב, ובו ה' סעיפים
- א. מסלקין תריסי (פירוש קרשים שנועלים בהם החנויות) חנויות ומחזירין אותם ביום טוב כדי שיוציא תבלין שהוא צריך להן ולא ימנע משמחת יום טוב במה דברים אמורים כשיש להם ציר באמצע אבל יש להם ציר מן הצד אסור גזירה שמא יתקע ושאין להם ציר מן הצד כל עיקר אפילו בבית מותר להחזיר:
- ב. כלים שהם מפוצלים כגון מנורה של חוליות וכסא ושלחן שהם חתיכות חתיכות מעמידין אותם ביום טוב והוא שלא יתקע:
- ג. להתיר ולהפקיע ולהתוך חותמות שבכלים ושבקרקע ולשבר פותחות כדינם בשבת כך דינם ביום טוב (ועיין לעיל סימן ש"ד סעיף ז'):
- ד. לקטום קש או קיסם או תבן או עצי בשמים דינם ביום טוב כדינן בשבת (כדאיתא סימן שכ"ב סעיף ד'):
- ה. קמטים שעושים הנשים בבתי זרועותיהן ובבתי שוקיהן אסור לעשותן ביום טוב משום תקון מנא:

סימן תקכ – לכבד הבית, ובו סעיף אחד

- א. לכבד הבית כדינו בשבת כך דינו ביום טוב (ועיין לעיל סימן של"ז):
- סימן תקכא – דין שלשול פירות ביום טוב ממקום למקום, ובו ג' סעיפים
- א. משילין פירות דרך ארובה (פירוש מן כי ישל זיתך כלומר מפילין הפירות לארץ) ביום טוב ולא ישלשלם בחלונות ולא יורידם בסולמות ולא ישלשלם מגג לגג אף על פי שהן שוין:
- ב. מותר לכסות פירות או כדי יין או לבנים מפני הדלף:

סִיבְרָנוּ אֵת סֵדֶר הַשְּׁוֹלְחָן עֲרוּף אֹרְחֵי חַיִּים לְשָׁנָה – עֲמוּד אֶחָד לְיוֹם. וּבִסְדֵר הַזֶּה יִבְמָר כָּל אֹרְחֵי חַיִּים שָׁנָה בְּשָׁנָה. וּבְזֶה יִתְמַלֵּא דִי מַחְסוּרוֹ אֲשֶׁר יִחַסֵר לוֹ דְבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ. וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". גָּא לְפָרְסֵם לְכָל הַיְהוּדִים וּבְפִתֵי בְּנֵי סִיּוֹת וּבְבֵתֵי מִדְרָשׁוֹת לְזָכוֹת אֶת הַרְבֵּי לְעִילוּי נְשָׁמוֹת הַקְּרוֹבִים. וְזֶה יִהְיֶה זְכוֹת הַיּוֹתֵר גָּדוֹל. וְכָל הַמְזַבְּחָה אֶת הַרְבֵּי זֻכָּה לְבָנִים צְדִיקִים.